

BUKOVÁK

ročník XXVII / číslo 1

ČERVEN 2024

www.obec-bukovany.cz

Úvodní slovo starosty

Vážení čtenáři, letošní rok je opět něčím výjimečný, a to tím, že můžeme jít 2x k volbám. Až budete číst tyto řádky, první volby a hlavně jejich výsledek již bude znám, ale druhé, zářijové, nás budou teprve čekat.

Věřím, že naše země, ač 9. největší v rámci Evropské unie, by sama v konkurenci celého světa těžko zvládala svou existenci, a tak vidím naši účast v EU jako jedinou možnou alternativou. Je také pravda, že procesy v rámci takového celku, složeného z mnoha národů, jsou pomalé a je mnohé třeba změnit, ale základní myšlenka téměř půlmiliardového populačního celku je, že jediné ve velikosti a jednotném postupu lze obstát ve světové konkurenci. Bohužel zůjeme v rychlé době, kdy především sociální sítě jsou schopny vytvářet názor velkých skupin lidí, i když nemusí být informace, na základě níž si názor vytvoří, pravdivá. Především z tohoto vnímání, ale i dalších skutečností jsem vůči hlavně sociálním sítím ostražitý. Mám pocit, že i tyto technologické vymoženosti přispívají k rozdělování společnosti po celém světě. A protože žijeme ve světě, kde se i toto používá k boji vůči soupeřům či nepřítelům, jsem z tohoto překotného vývoje rozpačitý. A teď začíná svůj dynamický rozvoj umělá inteligence...

Podzemní volby do krajských samospráv jsou lidem sice bližší než ty do Evropského parlamentu, ale běžný občan mnohdy nechápe, k čemu kraje existují a proč je volí. Je vždy chybou politiků, pokud toto nastane. Špatná komunikace o své práci, vysvětlování různých věcí a činů jsou v našem politickém systému chybou především středové a pravicové části naší politické scény. Tito politici musí řešit nápravy špatných rozhodnutí z minulosti a protože logicky mají dopad do života všech lidí, sklízí ova-ce reakce populistů, kteří problémy způsobili a kteří slíbí, těm, co to chtějí slyšet, vše na zemi. Ve Středočeském kraji, který je veliký jak rozlohou, tak obyvatelstvem, je mnoho různých problémů, které je třeba řešit a které se řeší. Problémy jsou jiné v okresech sousedících s Prahou a jiné v okresech sousedících s krajem Vysočina či Jihočeským krajem. Investice např. do obnovy silnic každým rokem rostou, ale i tak bude trvat mnoho let, než se dožene vnitřní dluh v údržbě těchto silnic. Ve zdravotnictví, které zajišťuje kraj, se také významně investuje, což například vidíme v benešovské nemocnici. Ve středním školství, které má kraj rovněž na starosti, dochází k rozvoji a optimalizaci školských zařízení tak, aby se nároky na vzdělání budoucnosti porovnávaly s ekonomikou těchto škol. Do činnosti kraje také patří územní rozvoj svého území. A i zde je množství problémů. Jeden příklad za všechny – v minulých 30 letech „svobody samospráv“, došlo v mnoha sídlech (především v okolí Prahy, ale i jinde) k takovému nárůstu ploch pro výstavbu, že nyní, kdy se toto významně reguluje, je připraveno ploch pro cca min. 1 mil. obyvatel. V mnoha případech k tomu není připravena základní infrastruktura – silnice, vodovody, kanalizace ale i školy, mateřské školy a další. A navíc jsou sídla, která musí řešit obnovu veřejného majetku, vybudovaného v 90. letech minulého století, a nyní zjišťují, že na to nemají peníze... Komunikace našeho kraje směrem ke starostům obcí je rozumná, informace dostatečné a nezatažující běžnou agendu obce. Vedení kraje má mou podporu.

Žijeme ve složité době stupňujícího se napětí mezi demokratickými státy a zbytkem světa. Preji Vám, abyste dokázali rozlišit mezi pravdou a lží, abyste používali svůj rozum a životní zkušenosti a nepodlehli slibům o ráji na zemi. Nikdy není v životě nic zadarmo.

Miroslav Šiška, starosta obce

Vážení čtenáři,

jsme v polovině roku 2024, o kterém jsme vloni mluvili jako o roce, kdy bude vidět práce obce i na veřejnosti. Možná by se tento rok mohl nazvat rokem místních komunikací. Během jara jsme obnovili bývalou obecní cestu na pozemku č. 4308/2. Tento pozemek byl dlouhá desetiletí nechán napospas přírodě, protože se vytvořila cesta po sousedním poli, a tak uvedení do stavu, kdy bude sloužit jak pěším, tak motoristům, stálo poměrně dost peněz. Věřím a z reakcí veřejnosti hodnotím, že se záměr vydařil. Cesta slouží občanům nejen jako přístup k pozemkům v této oblasti, ale i na vycházky směrem od výjezdu z obce na Krusičany směrem na Týnec nad Sázavou, tak i jako přístup k novému rybníku František. Další opravu dostala cesta k chatám v rekreační oblasti OSAN a částečně místní komunikace na Svárov. Zde proběhne obnova povrchu položením asfaltu podél nových stavebních pozemků a dále úprava největších poškození ve směru místní komunikace k chatové osadě Svárov. A i na místních komunikacích v obci proběhla částečná oprava prasklin v asfaltu těchto komunikací, které vznikly po 10letém provozu od komplexní pokládky asfaltu na všech místních komunikacích v obci.

V první polovině roku proběhl výběr dodavatele stavby „Stavební úpravy a přístavba hasičské zbrojnice“ a vítěz, firma HOSS, a. s., Benešov, začal 1. 6. 2024 tuto stavbu realizovat. Na začátku akce proběhla překládka kabelového vedení CETIN a pak začala stavební činnost. Přístavba nové garáže, výměna oken ve 2. NP a odstranění stávající fasády s následnou stavbou nové fasády by měly být hotovy do konce dubna 2025. Vzhledem k této stavbě dojde k omezení využívání sálu v tomto období. Bohužel se to dotkne hlavně dětských akcí, které se každoročně v tomto objektu konají.

Rovněž tak druhá plánovaná stavební akce, „Přeložka části vodovodního potrubí A1“ v trase od fotbalového hřiště k domu č. p. 220 v Tarance, je před realizací. Z výběrového řízení, které probíhá v době psaní tohoto příspěvku, vzejde dodavatel této stavby.

Krátce se zmíním o situaci, kterou nepamatuji, ale vždy je něco po-prvé. Tradiční pálení čarodějnic. Souběh nepříznivých okolností zavinil, že se letos pálení nekonalo. Přestože toto mají na starosti členové TJ Sokol, tak jsme tuto situaci spolu řešili a po konzultaci se starosty v okolí jsme doporučili čarodějnice nepálit. Vyhlášený zákaz pálení ohňů Středočeským krajem spolu se silným větrem byly hlavním důvodem přijatého rozhodnutí.

Nyní je před námi léto se všemi očekávanými radostmi, jako jsou prázdniny pro děti, dovolené pro dospělé a teplé počasí pro všechny. Věřím, že si toto příjemné období roku všichni užijeme, odpočineme si od běžných starostí a s novou chutí a silou se vrátíme ke své práci.

Miroslav Šiška, starosta obce

YDÁVÁ:

Obecní úřad Bukovany, okres Benešov

NÁKLAD: 320 výtisků, vychází 2x za rok

REDAKČNÍ RADA: Miroslav Šiška, Blanka Štikarová, Jana Kohoutová, Jakub Pohunek,

Jitka Kovaříková, Klára Šachová, Miroslava Čechalová, Vít Nezkusil, Jana Vrtišková

GRAFICKÉ ZPRACOVÁNÍ: Kateřina Tomášková

Povoleno Ministerstvem kultury ČR, MK ČR E 10751

Na slovíčko, sousede...

Je půl třetí odpoledne a ty slyšíš zvuk buřácejícího motoru. A říkáš si, co se asi děje, ale pak se uklidníš, protože si uvědomíš, že to nejspíš Adrian jede svým fářem do školy pro svoje dcery. ☺ Přijměte tedy pozvání k povídání ve velmi přátelském a veselém duchu s člověkem, kterého hlavně v dopravě málokdo přehlédne. ☺

Jméno: Adrian Čech

Věk: 46

Vzdělání: vysokoškolské
– Technická univerzita
Košice – sítě a počítačové systémy

Povolání: IT konzultant
– zaměřený na digitalizaci
v průmyslu

Životní motto: „Život je jízda.“ ☺

Oblíbené jídlo: halušky s bryndzou

Adriane, jak dlouho bydlíš v Bukovanech? Proč jste si s rodinou vybrali zrovna Bukovany?

Bydlím tu od roku 2012. Předtím jsme bydleli 5 let v Chrástu nad Sázavou. Na Bukovanech se mi líbilo, že je tu malebná krajina – stromy, rybníčky, asfaltky. V tu dobu jsem tu viděl lepší perspektivu k životu kvůli rozvoji místní infrastruktury (kanalizace, plynofikace). To v Chrástu v tu dobu nebylo.

Většina z nás ví o tvém koníčku, který je hlavně na silnici nepřehlédnutelný. Řekneš nám o něm více?

Mám rád americká auta, byl to můj dětský sen.

Od mala jsem si nosil do školky angličáky a často mi je učitelka zabavila. V roce 2018 jsem si koupil svoje první Camaro z roku 1971 a to kvůli motoru 7.4 litru. Protože na amerických mě nefascinují samotná auta, ale V8 motory. V době covidu vypadly firmě klíčové projekty, získal jsem tím časovou rezervu a mohl jsem se začít víc věnovat autům – konkrétně americkým.

Ty teď vlastníš dvě americká auta a ta mají za sebou zajímavý příběh. Řekneš nám ho?

Camaro byla první amerika, kterou jsem koupil v momentě, kdy jsem ji viděl na živo. Když jsem jí viděl na obrázku, vypadala tuctově. Ale když to vidíš na živo, to je jiná káva. Auto se prodávalo z pozůstalosti, kdy jeho majitel si ho nechal postavit a náhle zemřel ve věku 49 let. Takže si ho vůbec neužil. Takováto věc vám otočí pohled na život, že nemusíte mít před sebou tolik času, kolik si myslíte, že máte. Proto si plňte svoje sny co nejdříve a neodkládejte je na důchod.

U druhého auta jsme chtěli ukázat, že amerika je v Čechách dostupná a nemusí jí vlastnit jen milionáři. Je to jen otázka rozhodnutí. Takže Chevrolet Caprice jsme koupili za 80 tis. Kč a za 40 tis. Kč se zrenovoval. A možná pro zajímavost, a to málokdo ví, že povinné ručení na veterána je doslova za pár stovek a po dálnicích jezdí veteráni zdarma.

Co tě na amerických nejvíc baví?

Baví mě americký duch svobody a velikosti. Konstruktéři se ničím neomezovali a vybudovali motor, na který se dá dlouhodobě spolehnout. A můžeš si ho opravit i sám, protože je jednoduchý.

Je nějaké vysněné auto, které bys chtěl vlastnit nebo řídit?

Charger 68 a Chevrolet Lumina z roku 1989. Ten první jste mohli vidět v Rychle a zběsile I. Je to černá bestie, co v ní jezdil Dominic Toretto.

Co krom svého koníčku rád děláš?

Když se nevěnuji autům, tak myslím na auta a přemýšlím, co bych do nich ještě koupil. ☺

Co bys rád místním lidem vzkázal?

Opravdu se snažím jezdit tak nejvíc potichu, jak se jenom dá. ☺ Kdo má zájem, můžete se ozvat a rád Vás svezu. Rád Vás uvidím i na „V8 akademii“, což bude kroužek pro děti (i dospělé, který toto téma zajímá), který chystám a o kterém se ode mě brzy dozvíte. Pokud Vás zajímá kolem mě a mých aut víc, můžete se kouknout na web stránky:

www.wsmtv.cz

a Youtube kanál: <https://www.youtube.com/@WhiteStripesMadness>.

Víte o někom, kdo má zajímavé povolání nebo koníček a je z Bukovan?
Dejte nám o něm vědět na e-mail: mistostarosta@obec-bukovany.cz

Ohlédnutí za akcí „Uklidme Bukovany“

Dne 6. 4. 2024 v dopoledních hodinách proběhl úklid naší obce. Celá akce byla organizována pod záštitou projektu „Uklidme Česko“, v rámci kterého

jsme od autorů této akce dostali zdarma úklidové prostředky - konkrétně pytle a rukavice, a takto vyzbrojeni jsme se vydali napříč obcí bojovat s volně odhozenými odpadky. Úklidu se zúčastnilo zhruba 40 dobrovolníků (z toho 11 dětí) nejen z řad veřejnosti, ale také místních dobrovolných spolků TJ Sokol Bukovany a SDH Bukovany. Díky této skupině nadšenců se podařilo vysbírat neuvěřitelných 19 pytlů odpadu o velikosti 120 l, což odpovídá zhruba 285 kg nasbíraného nepořádku. Krom vyčištění míst uvnitř obce jsme prošli také cyklostezku Bukovany-Týnec. Tam ta situace, co do počtu sesbíraného odpadu, byla snad nejhorší. Smutné je, že cyklostezka lemuje les, kam si většina z nás chodí odpočinout a zrelaxovat se. Okraj lesa a přístupové cesty do lesa místy připomínaly spíš smetiště než kus klidné a čisté přírody.

PÁR ÚKLIDOVÝCH NEJ:

- největší nalezená věc během úklidu bylo torzo jízdního kola
- nejzvláštnější věc nalezená během úklidu byla francouzská hůl
- nejmladší účastníci úklidu byly v době konání 3 týdny

Po skončení úklidu se většina z nás setkala na fotbalovém hřišti, kde bylo pro dobrovolníky připraveno ohniště a špekáčky k opečení. A tak jsme naše úsilí zakončili pomyslnou chutnou tečkou.

Na závěr mi dovoluťe poděkovat všem, kteří se úklidu zúčastnili. Děkuji za váš čas, pomoc i to, že vám okolí a příroda nejsou lhostejné. Víím, že uklízíte nepořádek po cizích lidech, a přitom vy sami byste volně žádný odpaděk neodhodili. Ráda bych věřila, že se situace kolem odhozených odpadků zlepší. Jak ale jistě tušíte, je to trochu boj s větrnými mlýny, dokud mezi námi budou lidé, kterým bude jedno, kde tu prázdnou petku nebo plechovku odhodí. Naštěstí tu stále budeme my, kterým to jedno není. A s těmi, kterým to jedno není, se budu těšit na „Uklidme Bukovany“ v roce 2025.

Klára Šachová, místostarostka obce

Maškarní karneval

Na konci března se v hasičské zbrojnici konal dětský karneval. A musím přiznat, že to byla opravdu BOMBA. Přišlo Vás opravdu hodně, jen dětských masek bylo 70 a i někteří dospěláci přišli v maskách, což nás (OKNA) potěšilo. Zábava i nálada byly skvělé, dětičky si užily židličkovanou, tanec a spoustu odměn a nakonec 130 výherních lístků tomboly + 10 cen za vstupenky, které se losují. Moc děkujeme sponzorům, bez nich by to nešlo. DĚKUJEME, vaše OKNA.

P. S. Další naše akce budou lampionový průvod a čertovský rej – datumy upřesníme.

Mirka Čechalová

TJ Sokol Bukovany

Vážení čtenáři, máme pro Vás pár informací o aktivitách TJ Sokol Bukovany v první polovině roku 2024.

V únoru proběhla tradiční Valná hromada členů TJ Sokol, na které kromě zpráv o činnosti jednotlivých oddílů proběhla volba staronového výkonného výboru pro následující čtyřleté období. Z úkolů, které jsme si stanovili, již proběhl bowlingový turnaj, pomoc při úklidu obce, příprava čarodějnic a výlet do Kutné Hory. Dále jsou v plánu pracovní brigády např. na údržbu fotbalových kabin. Zbudování přístupové cesty ke kavárně Stodola je přesunuto na příští rok. Byla schválena přístavba a rozšíření hospůdky o nové toalety, realizace je ale zatím hudbou budoucnosti.

Na Velký pátek pořádá TJ Sokol opět bowlingový turnaj, který jsme si pojmenovali Bukovanská koule. Letošní šestý ročník jsme si trochu změnili pravidla hodnocení. Ze tří odehraných her se každému nejhorší hra škrta, lepší dvě se sečetly a vytvořilo se pořadí ve dvou kategoriích – ženy a muži. Tři nejlepší v každé kategorii si odnesli zajímavé ceny, které bylo možné sníst nebo vypít. Turnaj proběhl bez přehnané soutěživosti a věříme, že se všech

devatenáct účastníků rádo přihlásí i příští rok.

Čarodějnice jsme naplánovali, májku i vatru připravili, ale kvůli horkému a větrnému počasí vatru nezapálili. Těžkosti s počasím jsme měli i o dětském dni, kdy naopak kvůli dešti muselo být konání této tradiční akce posunuto o 14 dní.

Pochodnická část TJ Sokol, zvaná Veteráni Měsíčního údolí, vyrazila v květnu na horu Říp. Nejsme tak dobří, abychom tam šli už z Bukovan, a proto jsme se vlakem nechali dovézt do Roudnice nad Labem. Poté, už pěšmo, jsme došli do restaurace Štípárna, kde jsme poobědvali, a po poledni jsme se konečně vyškrábali k rotundě svatého Jiří na vrcholu 460 metrů vysokého Řípu. Na cestu zpět do města jsme si půjčili koloběžky, abychom si to trochu zpestřili a využili toho, že většina cesty bylo klesání.

Již po několik let probíhají každou středu v areálu sokolské hospůdky Stodola hokejbalová utkání, kterých se účastní nejen členové TJ Sokol, ale i naši sousedé z Bukovan a dokonce i přespolní z Týnce nad Sázavou nebo z Václavic. Náš hokejbalový oddíl je připraven v letním období vždy ve středu od cca 17:30 hodin přivítat i novou mladou krev. Vybavení pro nové zájemce máme a v případě, že by se nováček rozhodl přidat k nám hráčům, budeme jen rádi. Na to, aby sis s námi přišel zahrát, nemusíš být členem TJ Sokol, stačí jen zápal pro hru a mít týmového ducha.

Perličky z fotbalu:

- V neděli 17. března odehráli naši fotbalisté přípravný zápas před zahájením mistrovských zápasů v Jílovém u Prahy proti týmu Kameného Přívozu. Ještě zhruba v šedesáté minutě zápasu jsme prohrávali 4:0, nakonec jsme ale dokázali zvrátit stav na vítězných 5:4!
- Ani první mistrovský zápas proti týmu z Heřmaniček nebyl špatný, bohužel s opačným výsledkem 4:5.
- Dále jsme zaperlili v zápase proti týmu Votic, který v té době vévodil tabulce. Celých deva-

desát minut jsme udrželi jejich střelce na uzdě a vybojovali cennou remízu 0:0.

- Ve Struhařově došlo bohužel k několika pochybením mladých rozhodčích, kteří neuznali naše góly, k soupeři byli ale naopak shovívaví.
- Naši nejlepší střelci tohoto ročníku jsou Roman Dvorník (8 gólů) a Slávek Bezouška (3 góly).

V tuto chvíli je již jasné, že náš tým Buko/Pece skončí na posledním, tedy třináctém místě tabulky. Hlavním důvodem je nedostatek hráčů, proto bychom rádi přivítali posily z řad Bukováků či hráčů z okolí. Nabídnout můžeme přátelskou atmosféru v týmu a slušné nekonfliktní vystupování.

*Za TJ Sokol Bukovany předseda spolku
Jakub Pobunek*

SDH Bukovany

Vážení spoluobčané,
první číslo Bukováků roku 2024 máte právě před sebou a s ním i pár informací z SDH Bukovany.

V loňském zimním vydání jsme se loučili, když jsme měli před sebou poslední akci, a to rozsvícení vánočního stroměčku, které se povedlo. Stroměček byl tentokrát nádherný a po hodně dlouhé době byl i sníh. Poslední akce loňského roku to ale nakonec nebyla, 23. prosince jsme poprvé přivezli před hasičskou zbrojnicí betlémské světlo; pokusíme se i světylko udělat tradicí a přivezeme jej i letos.

Pokračovat budu netradičně v řadách SDH, výjezdovku si tentokrát nechám na konec.

Letošní rok jsme začali odstrojením stroměčku, následovala valná hromada sboru, kterou jsme tentokrát měli až 12. ledna. V únoru došlo na kulturu, 10. února jsme vyrazili na hasičský ples, který pořádali hasiči z Pecerad v Týnci nad Sázavou, příjemná akce... Měli jsem možnost vynést na saku do společnosti domovenky, které jsme dostali od obecního

úřadu a za které jsme hodně rádi a moc děkujeme, jelikož domovenku v této podobě jsme doposud neměli.

Když zábava, tak i práce – následující sobotu jsme se vrhli na boudu u rybníka, první fáze (střecha) se povedla. Na začátku dubna jsme se jako někteří z Vás připojili k akci Uklidme Česko, vysbírat odpadky jsme měli kolem hasičské zbrojnice a spodní hasičské nádrže. Ani v jedné z těchto částí obce jsem nenarazili na žádný speciální úlovek, odpadků bylo tentokrát přiměřeně. Povedlo se i vyřezat cestu na Krusičany, kde tedy větve z cesty naplnily celý valník za traktor. První červnový den jsme se opět vrhli na stavbu boudy, jsme zase o kousek dál.

Jsem ráda, že vlastně to nejdůležitější a nejradostnější mohu sdělit jako poslední a ono poslední přišlo.

1. června se zúčastnil Michal Stožický soutěže DOROSTU, která se konala v Benešo-

vě na atletickém stadionu. Soutěžil ve dvou disciplínách: běh na 100 m překážek a dvojboj. V obou disciplínách se umístil na úžasném druhém místě a postoupil do krajského kola, které se konalo 7. června v Rakovníku. K tomuto úžasnému úspěchu bych ráda touto cestou Michalovi pogratulovala a moc moc poděkovala.

A teď je správný okamžik přejít do výjezdovky...

Kluci se od začátku roku dostali do terénu hned několikrát. Přivolání byli k osmi výjezdům, k odstranění popadaných stromů, požáru lesa a bohužel požárům stavení. K prvnímu se vyjelo 24. ledna a k poslednímu zatím 15. května.

V březnu se dalšímu členovi povedlo úspěšně absolvovat základní kurz velitelů jednotky, za což jsem moc ráda a moc děkuji.

Ještě pár akcí, o kterých víme a které máme v plánu: 15. června výročí SDH Krusičany, 22. června Rybářské závody pro děti i dospělé, 17. července Triatlon v Konopišti. Dále budeme pokračovat na stavbě boudy u rybníka, práce je ještě dost.

A jsem u konce, více informací z řad SDH nemám. Jediné, co ještě chci, je popřát Vám všem pohodové a prosluněné léto.

Jana Koboutová, SDH Bukovany

Obecní knihovna Bukovany

V letošním roce došlo v naší knihovně ke změně. Knihovnou vás nyní bude provázet paní Jitka Kovaříková.

Ovšem jako první chceme poděkovat paní Stáně Machové za léta věnované knihovně a za vše, co pro nás čtenáře dělala. Děkujeme jménem nás všech.

Jmenuji se Jitka Kovaříková a lásku ke knihám ve mně vybudovali rodiče, kteří nám často četli pohádky a později nás podporovali ve čtení díky knihám, které nám dopřáli. Mou oblíbenou literaturou jsou detektivky, humorové příběhy, ale také pohádky. Jelikož pracuji jako vychovatelka, snažím se „své dětičky“ ke knihám také vést.

Jelikož naše knihovna spolupracuje s jinými knihovnami, rozšiřujeme výběr knih o další

novinky. Co tedy nabízíme? Detektivky plné napětí, romány pro snílky, příběhy z našeho

okolí, pohádky pro děti, první čtení pro prvňáčky, čtení pro mladé slečny a zajímavosti pro kluky. Přijďte se podívat a přiveďte své dětičky či vnučata.

Těším se na vaši návštěvu každou středu od 18 do 19 hodin.

Jitka Kovaříková, knihovnice

PODĚKOVÁNÍ

Jménem Obecního úřadu Bukovany a všech místních čtenářů mi dovozte poděkovat paní Staně Machové za dlouhodobou spolupráci a péči o naši knihovnu i její návštěvníky.

Miroslav Šiška, starosta obce

Malinové recepty s malinovým krémem místní amatérské pekařky a cukrářky Kláry Moravcové

Pokud se Vám Klářiny recepty líbí a zajímá vás, co momentálně peče, neváhejte se přidat na její instagram – Klára Moravcová @klarka.moravcova.

lo i malinová směs musí mít stejnou pokojovou teplotu.

Větrníčky

Odpalované těsto
75 g vody
75 g mléka
60 g másla
112 g hladké mouky
2 g soli
4 g cukru krupice
150 g vajec

Craquelin – krustička
90 g másla
100 g cukru krupice
100 g hladké mouky
2 lžičce rozdrcených lyofilizovaných malin. (Na špičku párátku můžeme přidat potravinovou gelovou barvu.)

Připravíme craquelin. Z másla, cukru a mouky vypracujeme drobenku. Přidáme podrcené maliny a vypracujeme cukrové těsto. Zabalíme do potravinové fólie a dáme na 15 minut do lednice. Vyndáme a vyválíme mezi dvěma pečicími papíry na zhruba 2 mm silný plát. Poté dáme znovu na 10 minut do lednice. Z rozváleného cukrového těsta vykrájíme kolečka (asi 5 cm). Ty dáme do mrazáku.

V hrnci zahřejeme vodu s mlékem a máslem, přivedeme k bodu varu. Hrnc sundáme z plotýnky (aby se nevytvořily hrudky) a přidáme mouku s cukrem a solí. Vše zamícháme. Když je těsto celistvé, vrátíme hrnec na sporák a za stálého míchání odpalujeme po dobu 3 minut. Jakmile se na dně hrnce objeví tenký povlak škrobu, je těsto připraveno.

Přendáme těsto do mísy a asi 2 minuty mícháme, aby se z něj uvolnila pára a vychladlo.

Poté začneme vmíchat vajíčka. Vždy počkáme, až se vajíčko do těsta zapracuje, a přidáme další.

Hotové těsto přendáme do cukrářského sáčku s hladkou špičkou (1 cm) a nastříkáme na plech s pečicím papírem. Můžeme si naznačit kolečka o průměru asi 3,5 cm. Nastříkané těsto posypeme trochou moučkového cukru, aby dobře drželo tvar. Na větrníčky položíme zmražený craquelin.

Vložíme do trouby předehřáté na 240 °C a troubu ihned vypneme. Po 10 minutách troubu znovu zapneme, nastavíme na 160 °C a pečeme dalších 20–25 minut (neotvíráme troubu). Když vyndáme větrníčky z trouby, na spodní straně je propíchneme, aby se uvolnila pára.

Vychladlé větrníčky plníme pomocí zdobícího sáčku ze spodu větrníčku. Můžeme použít krém i na ozdobení větrníčku.

Muffiny

150 g třtinového cukru
2 vejce
200 ml zakysané smetany
85 g rozpuštěného másla
3 polévkové lžičce medu
230 g hladké mouky
prášek do pečiva
30 g kakao
1 lžička skořice
trošku soli

V misce rozšleháme vejce, do nich zamícháme zakysanou smetanu, rozpuštěné máslo a med. Vše promícháme. Do druhé

Malinový krém

200 ml malinového pyré
150 ml vody
2 lžičce cukru
1 malinový pudink
170 g másla

Zhruba ve 100 ml vody rozmícháme malinový pudink. Do malinového pyré (propasírované maliny) přilijeme zbytek vody, přidáme cukr a zahřejeme. Přivedeme k varu a přidáme rozmíchaný malinový pudink. Za stálého míchání asi minutu povaříme. Přikryjeme fólií a necháme vychladnout. Máslo v pokojové teplotě rozmixujeme a postupně přidáváme vychladlou malinovou směs. Más-

misky prosejeme mouku s kakaem, práškem do pečiva, skořicí a troškou soli. Vše promícháme a nakonec přisypeme cukr. Do této hmoty nalijeme tekutou směs a promícháme, ale nemícháme příliš intenzivně. Směs naplníme do košíčků, pečeme na 210 °C 10 min., poté teplotu snížíme na 190 °C a pečeme asi 15–20 min.

Vychladlé muffiny ozdobíme malinovým krémem.

Laskonky

230 g cukru krupice
110 g bílků
70 g moučkového cukru
90 g strouhaného kokosu
50 g mandlové mouky
40 ml vody
1 lžice lyofilizovaných malin

Do kastrálku dáme 150 g cukru a zalijeme vodou. Společně svaříme na cukrový rozvar. Ve stejnou dobu začneme šlehat bílky s 80 g cukru do sněhu. Jakmile rozvar dosáhne teploty

115 °C, pomalu ho naléváme za stálého šlehání do vyšlehaných bílků. Pokračujeme ve šlehání – sníh zchladne a zpevní se. V míse smícháme moučkový cukr, mandlovou mouku, kokos a rozdrčené maliny. Přisypeme do bílkové směsi a opatrně promícháme. Pokud nemáme šablonu na laskonky, dáme směs do zdobícího sáčku s řezanou špičkou a stříkáme kolečka. Pečeme na 120 °C 10 min., poté na 90 °C asi 30 min.

Laskonky slepujeme malinovým krémem.

Tartaletky

210 g hladké mouky
70 g cukru moučka
140 g másla
2 žloutky
10 g kaka
trošku skořice

Čokoládová ganache
140 g hořké čokolády
125 g smetany 33%

Malinový vklad
120 g malinového malin
cukr podle chuti
1,5 plátku želatiny

Z mouky, moučkového cukru, kaka, skořice a másla uděláme drobenku. Přidáme žloutky a vypracujeme kompaktní těsto. Zabalíme ho do potravinářské folie a dáme vychladit do lednice.

Vychlazené a odležené těsto rozdělíme na dvě části. Jednu část rozválíme na tloušťku 3–4 mm a kulatými ráfky na tartaletky vykrojíme kolečko, které dáme do dna formičky.

Z druhého těsta si vykrojíme několik proužků o šířce 2 cm, které budou tvořit boky. Proužkem těsta vyložíme boky ráfku, urovnáme a lehce přimáčkneme. Nožem skrojíme nerovné okraje a vidličkou na několika místech několikrát

propíchneme dno tartaletky. Takto připravené tartaletky dáme zhruba na 15 minut do lednice. Poté pečeme na 170 °C asi 20 min.

Čokoládu nakrájíme na kousky a zalijeme horkou smetanou. V horké smetaně se čokoláda rozpustí. Pak už jen zamícháme do hladka. Přikryjeme fólií a necháme vychladit.

Polovinu vychlazené ganache smícháme s drobenými sušenkami a rozprostřeme na dno tartaletky.

V rendlíku zahřejeme rozmačkané maliny s cukrem. Do teplé směsi přidáme nabobtnalou želatinu a necháme ji rozpustit. Část nalijeme do půlkruhových formiček. Zbytek dáme lžící do tartalek. Opět musí v lednici ztuhnout. Vezmeme si zbylou čokoládovou ganache a naplníme tartaletky až po okraj. Znovu dáme vychladit.

Polokoule zatím vyndáme z formy a položíme na čokoládovou ganache doprostřed tartaletky. Okolo ozdobíme malinovým krémem. Můžeme také přidat čerstvé maliny.

Klára Moravcová, amatérská pekařka a cukrářka

Přehled kulturních a sportovních akcí LÉTO 2024

28. 6. | Letní kino

29. 6. | Memoriál Zbyňka Mana

12. 7. | Letní kino

26. 7. | Letní kino

3. 8. | Nohejbalový turnaj

9. 8. | Letní kino

23. 8. | Letní kino

31. 8. | Pohádkový les a rozloučení s prázdninami

VÍCE INFORMACÍ:

www.obec-bukovany.cz

Výlet do Kutné Hory

Na 18. 5. 2024 si pro nás TJ Sokol Bukovany za podpory OÚ Bukovany připravil výlet do Kutné Hory. Ráno v 8 hodin u kapličky se nás sešlo zhruba 30 výletníků a vyzbrojeni deštníky a pláštěnkami pod lehce oblačnou oblohou jsme vyrazili vstříc novým cílům a zážitkům.

Před 10. hodinou jsme dorazili do centra Kutné Hory, kde se naše parta rozdělila na dvě skupiny.

Ta větší, početnější, měla na programu návštěvu Českého muzea stříbra. Při nákupu lístků do muzea a návštěvě štoly se někteří vzdali prohlídky po upozornění na stísněný prostor. Pak jsme si prohlédli uměle vytvořený důl ve sklepení budovy Hrádku. Poté jsme si šli zkusit pláště a helmy v prostorách trejvu, kterým koně kdysi vytahovali rudu na povrch. Potom už výprava atomových vědců (tak jsme totiž vypadali v bílých pláštích a helmách) přešla přes část města k vstupu do dolu.

Šachtou jsme se dostali dolů po dlouhých schodech. Naše první zastavení bylo na místě 33 metrů hluboko. Procházeli jsme podzemím a po dlouhé a úzké cestě, která v nejnižším bodě měří pouhých 120 cm. A následovala nejužší cesta, místy pouhých 40 cm, kde málem došlo k ucpání prohlídkové trasy, avšak pomohlo zatažení břicha, vydechnutí

a kinetická energie. Po výstupu z dolu jsme se odebrali do další části muzea, kde jsme si prohlédli všechny možné exponáty vztahující se ke Kutné Hoře a těžbě v jejím okolí. Potom jsme se odebrali na oběd. Po obědě naše skupina navštívila Chrám sv. Barbory, kde druhá (menší) skupina začínala.

V menší skupině byly kromě dospělých i malé děti do 6 let věku, a tak cíle cesty a tempo byly uzpůsobeny právě jim. Po všečetných dotazech dětí v chrámu: „*Jak to bylo s tím Ježíškem, co tam visí na kříži?*“ a „*Proč jich tam visí tolik?*“ a „*To už nebude nosit dárky k Vánocům, když tady teď visí?*“ ☺ jsme se volnou chůzí přesunuli historickým centrem na oběd. Po obědě následovala návštěva Vlašského dvora – Muzea kutnohorských pověstí, duchů a strašidel, kde jsme se my i naši nejmenší interaktivní a hravou formou dozvěděli něco o historii Kutné Hory a hlavně o legendách, které jsou s tímto městem spojené. Cestou zpět k autobusu jsme stihli navštívit i místní infocentrum a koupit pár dárečků domů.

V 15:30 hodin se pak obě skupiny zase spojily a následovala společná cesta do vyhlášené a unikátní Kostnice Sedlec. Kostnice v současné době prochází rekonstrukcí, avšak za plného návštěvnického provozu. Bylo zajímavé vidět části již zrenovovaných a vyčištěných kosterních pyramid a také zbytek kosterních ostatků, které na zrestaurování teprve čekají.

Před pátou hodinou jsme se pak příjemně uchození a plni nových vjemů vypravili zpět k domovu a myslím, že ne jednoho z nás napadla myšlenka, kam poputují naše kroky při společném výletu zase příště.

Pavel Beneš, Klára Šáchová

